Rocznik 1934. Nr. 28.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 14-go lipca 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor.: W. Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Zarządzenie
Wojewody Śląskiego
z dnia 26. czerwca 1934 r.
w sprawie dyslokacji Policji Województwa Śląskiego

(Gazeta Urzędowa Wojew. Śląskiego z dnia 3. 7. 1934 № 22, poz. 1).

Na podstawie art. 11 rozporządzenia z dnia 17. czerwca 1922 r. w przedmiocie organizacji Policji Województwa Śląskiego (Dz. U. Śl. № 1. z 1922 r. poz. 4) w brzmieniu ustawy z dnia 2. marca 1923 r. (Dz. U. Śl. № 13 z 1923 r. poz. 87) na wniosek Głównego Komendanta Policji Województwa Śląskiego zarządzam z dniem 1. lipca 1934 r. wydzielenie rejonów służbowych i etatów osobowych:

1. Komisarjatu Policji Województwa Śląskiego w Chorzowie z Miejskiej i Powiatowej Komendy Policji Województwa Śląskiego w Katowicach.

2. Posterunku Policji Województwa Śląskiego w Nowych Hajdukach z Powiatowej Komendy Policji Województwa Śląskiego w Świętochłowicach.

3. Obszaru zajmowanego przez koszary wojskowe 75 p. p. wraz z terenem położonym między temi koszarami i granicą miasta Chorzowa położonych na obszarze gminy Świętochłowice z rejonu Komisarjatu Policji Województwa Śląskiego w Świętochłowicach i przydział powyższych terenów służbowych oraz etatów osobowych w łącznej liczbie 28 funkcjonarjuszów Policji do stanu Komendy Policji Województwa Śląskiego miasta Chorzowa.

Wojewoda Śląski:
w z.
(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda.

2.

Odpis.

Nr. 3 K. 32|34.

Wyrok
W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej.

Sąd Najwyższy w składzie: Przewodniczący Sędzia S. N. St. Wyrobek, Sędziowie: S. N. St. Frycz, R. Scholz (sprawozdawca), przy udziale Prokuratora S. N. St. Raczyńskiego jako protokolanta, apl. sąd. J. Janowskiej, na rozprawie kasacyjnej dnia 10 kwietnia 1934 w sprawie

Jana Urbańczyka, oskarżonego z art. 7, 8 rozp. z 16/3 p. 309, po rozpoznaniu kasacji

oskarżonego Urbańczyka od wyroku Wydziału Zamiejscowego Katowickiego Sądu Okr. w Królewskiej Hucie z dnia 23 listopada 1933 r. Kad. 531/33,

na zasadzie art. 529, 578 k. p. k. i art. 47 — 54 p. o. k. s. kasację oddala, oskarżonego kosztami postępowania kasacyjnego i odeń tytułem opłaty sądowej w Sądzie Najwyższym kwotę 20 zł. zasądza.

Uzasadnienie.

Kasacja oskarżonego zarzuca zaskarżonemu wyrokowi obrazę: a) art. 5 i 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. poz. 309/28 r. i 30/32 r. w związku z § 5 rozporządzenia wykonawczego Min. Spraw Wewn. z dnia 16 października 1930 r. (Dz. U. R. P. poz. 653) przez mylne uznanie, jakoby osoby pozostające na leczenie w szpitalach podlegały obowiązkowi meldunkowemu; b) art. 379 k. p. k. przez pominięcie przytoczenia w zaskarżonym wyroku ustaleń faktycznych, stwierdzających, iż oskarżony był ustanowionym zarządcą szpitala oraz przez nieprzytoczenie okoliczności, mających wpływ na wymiar kary.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. poz. 309) stanowi, iż właściciele, dzierżawcy i kierownicy odpowiedzialni wszelakich zakładów, przeznaczonych do przyjmowania osób na mieszkanie lub nocleg za opłatą lub bezpłatnie obowiązani są do prowadzenia ksiąg lub rejestrów meldunkowych.

Hotele, pensjonaty i domy noclegowe zostały przytoczone tylko przykładowo. Wprawdzie szpitale nie zostały wyraźnie w tym przepisie wymienione, niemniej jednak, z wyjątkiem chorych przychodnich, leczących się ambulatoryjnie, pozostali chorzy mają tam czasowe swe mieszkanie i nocleg.

Pogląd kasacji, jakoby obowiązkowi meldunkowemu podlegały jedynie zakłady tego rodzaju jak hotele i pensjonaty, jest mylny, albowiem ustawa obok hoteli itp. i w odróżnieniu od nich wymienia „wszelakiego rodzaju inne“ zakłady, jako poddane obowiązkowi meldunkowemu, tak że znamieniem, uzasadniającem obowiązek meldunkowy, jest przyjmowanie osób na mieszkanie lub nocleg bez względu na cel przyjmowania.

Obowiązek zameldowania dotyczy nietylko osób, obierających sobie stałe miejsca zamieszkania w pewnej miejscowości, lecz również osób czasowo tam przebywających, wynika to jasno z art. 7 wskazanego rozporządzenia Prezydenta w brzmieniu ustawy z dnia 15 marca 1932 r. (Dz. U. poz. 390).

Wobec powyższego Sąd zasadnie uznał winę oskarżonego, jako kierownika szpitala, dalsze zaś zarzuty ze względu na przepis art. 511 lit. a. k. p. k. nie mogą być przedmiotem rozpoznania.

Na oryginale właściwe podpisy.

(—) M. Korczyński
Sekretarz
Sądu Najwyższego

Sprawdzał:
(—) podpis nieczytelny.

Królewska Huta, dnia 15 czerwca 1934 r.

Za zgodność.

(—) podp. nieczytelny
pomocnik kancelaryjny.

3.

Obwieszczenie.

Związek byłych Marynarzy, Koło w Szarleju—Wielkich Piekarach, wniósł prośbę o udzielenie mu po myśli § 46 i nast. ustawy wodnej z dnia 7. IV. 1913 r. (Zb. U. str. 53) prawa urządzenia zakładu kąpielowego, przeznaczonego do publicznego użytku, nad rzeką Brynicą w Szarleju—Wielkich Piekarach z poborem wody z tej rzeki.

Projekt techniczny i wyjaśnienia, dotyczące wyżej wymienionego przedsiębiorstwa będą wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Świętochłowicach przez 2 tygodnie, począwszy od poniedziałku, dnia 16 lipca 1934 r. do poniedziałku dnia 30 lipca 1934 r. w godzinach urzędowych.

W wyżej zakreślonym terminie należy pisemnie, w podwójnem wygotowaniu, albo protokolarnie zgłosić w wymienionym wyżej Urzędzie zarzuty przeciw zamierzonemu przedsiębiorstwu, oraz żądanie w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań, jakoteż wnosić inne podania o udzielenie pozwolenia na użytkowanie wody, przez które mogłoby ulec ograniczeniom użytkowanie, zamierzone przez wnioskodawcę, wraz z podkładkami technicznemi,

przepisanemi w nr. 2-5 III. rozporządzenia wykonawczego do powołanej wyżej ustawy wodnej.

Ci, którzy we wskazanym terminie nie wniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych sprzeciwów, tracą do nich prawo i będą mogli z powodu szkodliwego działania wykonywania powyższego prawa podnosić tylko pretensje przewidziane w § 82 powołanej wyżej ustawy wodnej.

Również nie będą rozpatrywane w niniejszem postępowaniu podania o udzielenie pozwolenia, wniesione po upływie powyższego terminu.

Celem ustnego rozpatrywania wniesionych w zakreślonym czasokresie zarzutów i roszczeń zostanie oznaczony w swoim czasie osobny termin.

Katowice, dnia 4. lipca 1934 r.

W imieniu Śląskiej Rady Wojewódzkiej

Przewodniczący:

w z.

(—) Dr. Saloni

Wicewojewoda.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Świętochłowice, dnia 11. VII. 1934 r.

Starosta

(—) Szaliński.

4.

Obwieszczenie.

Panu Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego w Nowym Bytomiu Basiście udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 16. VII. — 19. VIII 1934 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi Edwardowi Ekertowi.

Świętochłowice, dnia 9 lipca 1934 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

5.

Obwieszczenie

w sprawie założenia osad w Wielkich Hajdukach.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że p. Krawutschke Paweł z Wielkich Hajduk, ul. Krakowska nr. 159 i p. Lipuś Paweł z W. Hajduk, ul. Krakowska 145 zamierzają wybudować w tutejszej miejscowości na swych gruntach, położonych przy przedłużonej ulicy Leśnej po domu mieszkalnym i stawili wniosek o potrzebne do tego zezwolenie stosownie do ustawy osadniczej z dn. 10 sierpnia 1904 r. (Dz. Ust. str. 227).

Plany wyłożone są w ratuszu, pokój nr. 16 w czasie od 16 lipca do 6 sierpnia 1934 r. włącznie.

Sprzeciwy mogą strony interesowane wnieść w ciągu trzech tygodni najpóźniej do dnia 6 sierpnia 1934 r. włącznie do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach.

Sprzeciwy wniesione po tym terminie nie będą uwzględnione.

Wielkie Hajduki, dnia 11 lipca 1934 r.

Naczelnik gminy

(—) Grzesik, burmistrz.

Druk: Konrad Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10